

Hvidovre Lokalhistorie

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab Historiens Hus Hvidovre
23. årgang — Nr. 3 — oktober 2005

Indhold

Nyt fra Formanden	s 3
Lidt om 60-året for Danmarks Befrielse	s 4
En lille beretning fra september 1944 af Mogens Jørgensen	s 5
Rummer Hvidovre Kommune "Bevaringsværdige Kulturmiljøer" af Poul Sverrild	s 6
Hvidovre Kirkegård—stadig en verden af historier af Poul Sverrild	s 16
Foredraget d. 10. oktober	s 18
Kommende arrangementer	s 22
Nye opgaver til Kulturisterne	s 22
Lokalhistorisk Selskabs Bestyrelse	s 23

Udgiver:

Hvidovre Lokalhistoriske Selskab

Rytterskolen

Tlf. 36 47 34 44

www.sitecenter.dk/rytterskolen

og

Historiens Hus

Tlf. 36 49 00 30

www.historienshus.hvidovre.dk

Hvidovre Kirkeplads 1, 2650 Hvidovre

e-mail. hvidovrerytterskole@mail.tele.dk

Alarmpladsen 3, Avedørelejren, 2650 Hvidovre

e-mail lokalarkiv@hvidovre.dk

Ansvarshavende redaktør: Poul Sverrild

Forsidefoto: Avedøre Flyveplads i 1960-erne. Historiens Hus.

Hvor intet andet er anført, er billederne fra Historiens Hus.

Nyt fra Formanden

Efter en vellykket Befæstningsdag den 25. september såvel vejrmæssigt som publikums-mæssigt afholdt Hvidovre Lokalhistoriske Selskab sæsonens første foredrag indendørs.

Mandag den 10. oktober kl. 19.30 i Lille Friheden sal 1 fortalte Poul Sverrild fra Historien Hus om nyt fra lokalhistorien i Hvidovre. Specielt kom han ind på ind på de afleveringer, der er tilgængeligt Historiens Hus i det seneste år. Her skal nævnes den 106 år gamle officerspavillon fra Avedørelejren, der nu er vendt tilbage og fuglemalerier fra kunstneren Victor Johansen. Der lægges op til en senere udstilling med denne kunstners malerier.

Åbningstiden hver torsdag kl. 17.00-18.00 på Rytterskolen har vist sig at være en god idé. Der har været adskillige, der har vist interesse for at høre om Hvidovre Lokalhistoriske Sel-

skab og det lokalhistoriske i almindelighed. Vi håber, at endnu flere vil benytte sig af tilbudet og samtidig se den lille udstilling om en tidligere Hvidovreborger med et spændende liv nemlig Anders Gunge Nørballe.

Rytterskolen er også åben hver mandag og tirsdag mellem kl. 10-15.

Selskabets arrangement i november vil handle om Vestvoldden og dens historie. For mange vil det være en kærkommen mulighed for igen at møde Avedørelejrens tidligere kommandant nemlig K.A. Knudsen. Arrangementet finder sted den 14. november kl. 19.30 og atter i Lille Friheden. Tilmelding foregår på Hvidovre Lokalhistoriske Selskabs automatiske telefonsvarer 36473444.

Ole Asbjørn Petersen

Husk at holde øje med vores aktiviteter på hjemmesiderne: www.sitecenter.dk.rytterskolen og www.historienshus.hvidovre.dk

Lidt om 60-året for Danmarks Befrielse

af Poul Sverrild

Den 4. maj i år var en smuk aften med mildt forårsvej. Historiens Hus og HvidovreBibliotekerne markerede i fællesskab 60-året for Befrielsen ved afholdelse af et foredrag om Hvidovre under Besættelsen og ved gennemførelsen af et fakeltog fra Hovedbiblioteket til mindestenen for Modstandskampens faldne ved Rytterskolen.

HvidovreBibliotekerne havde arrangeret flere aktiviteter som led i markeringen, og blandt dem var en konkurrence om erindringer fra besættelsestiden.

Skrivelysten har ikke været overvældende, men der er indkommet to bidrag, hvoraf vi bringer de ene efterfølgende.

Har man lyst til at vide mere om Hvidovre under Besættelsen, skal vi henvise til Hans Chr. Thomsens "Hvidovrekompagniet" og til "52 historier fra

Hvidovre" som han har skrevet sammen med Poul Sverrild. Begge bøger kan lånes på HvidovreBibliotekerne.

Filmene "Familien Hansen og Krigen" og "Helge Wiese" er også med til at tegne et nuanceret billede af besættelseslivet i forstaden, og de kan også begge lånes gennem biblioteket eller købes i Historiens Hus.

Da den smukke majaften sluttede med en kop kaffe på Rytterskolen, var det også afslutningen på rækken af store markeringer, hvori der deltog borgere, som selv havde spillet væsentlige roller i besættelseslivet. Om fem år er der i realiteten kun børneerindringer om tiden, og så er det godt, at vi har fået samlet en del erindringer ind undervejs.

Mange familier har selv deres fortællinger om de fem lange år, og de skal nok leve længere end mands minde.

En lille beretning fra september 1944

Min far var politimand, tjenstgørende på politistationen i Valby (Station 9). Han var så heldig ikke at være på tjeneste d. 19. september 1944.

Han blev hurtigt klar over, hvad der var sket, så i løbet af mindre end to timer søgte vi væk fra vor bopæl og fik tag over hovedet hos nogle bekendte i Vanløse.

Igennem illegale kanaler erfarede vi, at far kunne aflevere uniform og pistol på Hvidovre Kommunekontor samt få falsk legitimationskort. Det var dog nødvendigt at få en falsk adresse i Hvidovre Kommune (vi boede i Valby).

Den 20. september kørte far og jeg på cykel ud til Hvidovregade til det gamle kommunekontor, far med pistolen og jeg med hans uniform i en pakke på baggebæreren. Der var her op-

rettet et illegalt depot. Det betød, at de aktive sabotagegrupper kunne gøre brug af disse genstande.

På kommunekontoret fik far et falsk legitimationskort, behørigt udstyret med den opdigtede adresse, som var en fabrik på Landlystvej—og selvfølgelig med ægte plombe, for det var jo udstedt af kommunen, og ingen kunne konstatere, at det ikke var ægte med mindre, man gik over Folkeregistret. Det var jo nok årsagen til, at de illegale grupper i mange tilfælde stjal eller ødelagde registrene.

Det må jo siges at være en fornem og dristig indsats af det personale, som foretog disse transaktioner. Der var jo nok adskillige modstandsfolk, som fik glæde af denne virksomhed.

Mogens Jørgensen

PS

Efter 60 år er det muligt, at enkelte detaljer kan være unøjagtige, men i det store og hele er beretningen korrekt.

Rummer Hvidovre Kommune ”Bevaringsværdige Kulturmiljøer” ?

af Poul Sverrild

Hvad er det nu lige, et kulturmiljø er? Ifølge den officielle definition er det ”et geografisk

afgrænsede område, der ved deres fremtræden afspejler væsentlige træk af den samfunds-

Flyvepladsens bygninger er bygningsfredet, og de åbne arealer er fredet som en del af Vestvoldsfredningen, men det samlede flyvepladsareal er ikke sikret som kulturmiljø.

En middelalderkirke uden sin tilhørende kirkegård er højst en bevaringsværdig bygning, men ikke noget bevaringsværdigt kulturmiljø.

mæssige udvikling.”

Den slags skulle vi nok have en del af i Hvidovre, som jo er en helt udbygget kommune med tusindvis af bygninger og store trafik anlæg.

Med den definition finder vi kulturmiljøerne overalt: En

daginstitution med tilhørende legeplads og parkeringsforhold udgør et kulturmiljø, et industriområde med tilhørende vej anlæg er et kulturmiljø. Det samme gælder en kirke med tilhørende kirkegård eller en lystbådehavn med alle sine arealer og omgivende vand.

Den sidste rest af ét af de mest spændende kulturmiljøer i Hvidovre. En capstan og en kanallignende struktur er alt, hvad vi har tilbage af Hvidovres århundredgamle slæbested, havneanlæg, lodseri og tidlige industriområde. Her er der ingen tvivl om, at historien beriger området, og er en forudsætning for at forstå det. At der er så lidt tilbage berettiger ikke til at ødelægge eller fjerne de få rester.

Men lidt sværere bliver det, når det hedder bevaringsværdige kulturmiljøer, for så er det vi lige skal ind og definere, hvad det er, som er eller kan være bevaringsværdigt.

Inden vi ser mere på det bevaringsværdige, skal vi lige kaste et kort blik på det andet redskab, vi har til at markere de

bevaringsværdige bygninger, landskaber og jordfaste fortidsminder med: fredning.

De fredede jordfaste fortidsminder er til at overse i Hvidovre. Vi har to, bronzealderhøjene Simonshøj og Langhøj. Vi er så heldige, at Langhøj ligger i et parkområde og derfor fremtræder naturligt og forståeligt i

landskabet. Anderledes med Simonshøj, som med sin beliggenhed lige bag Frihedens Varmecentral både er svær at få øje på og svær at identificere som et minde fra bronzealderen.

Hvidovre har næsten ingen fredede bygninger. I Hvidovre landsby er Rytterskolen fra 1722 fredet, og i Avedøre er bygningerne på flyvepladsen fredet. Og det er det hele!

I en by med 50.000 indbyggere har vi kun to lokaliteter, hvis bygninger er fredet. På landsplan har vi omkring 9.000 fredede bygninger.

Hvordan kan det nu gå til, at vi ikke har flere bygningsværker af højeste værdi at byde vores borgere og vores gæster på?

Det er staten, der står for bygningsfredningen, og som har udstukket de kriterier, som vi bygningsfreder efter. Herfra har man lagt sig fast på en række kriterier, som på forhånd stiller en kommune som Hvidovre dårligt.

At det ikke er tilfældigt, at

Hvidovre har så få fredede bygninger kan ses af, at heller ikke andre kommuner på den københavnske vestegn har ret mange fredede bygninger.

Årsagen skal søges i et samspil mellem de statsligt udmeldte kriterier for bevaringsværdighed og den samfundsudvikling, som Hvidovres historie fortæller om.

De kriterier vi freder efter tager udgangspunkt i det enestående og det oprindelige. Det betyder, at fredede byggerier fra det tyvende århundrede i almindelighed er tegnet af berømte mænd.

På den måde kan man sige, at fredningspolitikken er romantisk, fordi den hylder de enestående mænds enkeltstående arbejder. Med den slags fredninger bliver det svært at fortælle om de livsvilkår, som har været gældende for almindelige dødelige.

Et godt eksempel på den problematik er fredningen af en benzintank. Her valgte man at frede Arne Jacobsens benzin-

tank i stedet for eksempelvis at vælge en benzintank på Roskildevej, hvor et utal af danskere har tanket op i 1960-erne på vej mod det nye sommerhus i Ods herred. På den måde blev fredningen til en historie om en berømt arkitekt i stedet for at blive til en fortælling om bilismen som massefænomen i det 20. århundrede.

Tilsvarende har vi blot bevaret et københavnsk baggårdsmiljø på Vesterbro, fordi det var beboet af den mondæne forfatter Tove Ditlevsen. Igen bliver fredningen ikke en illustration af levevilkår for arbejderbefolkningen under industrialiseringen, men en illustration af et forfatterskab.

Hvidovre blev gennem forrige århundrede befolket af helt almindelige danskere, som for de flestes vedkommende har levet helt almindelige liv. Det betyder for eksempel, at boligmassen i villakvartererne i høj grad bærer præg af at være blevet til uden væsentlig arkitektmæssig bistand—og da slet ikke ret me-

get bistand fra berømte arkitekter.

Det gør denne bygningsmasse mindre bevaringsværdig ud fra de fredningskriterier, som staten har meldt ud, men det frakender også den kultur, som vi repræsenterer i Hvidovre, værdi.

Borgerskabets bygnings- og boligkultur, som vi finder så righoldigt repræsenteret nord for København, bliver beskyttet og bevaret gennem fredning af et utal af huse og komplekser. Hvis vi bare fredede af hensyn til arkitekturhistorien ville det være helt forsvarligt, men da fredningen også skal være kulturhistorisk, så bliver de gældende principper mere problematiske.

Lidt forenklet kan man sige, at fredningerne sigter mod at bevare fortidens smukke, elitære, enestående og romantiske kulturspor.

Den Københavnske Vestegn er ikke romantisk. Her er fladt og med ringe landskabelig skøn-

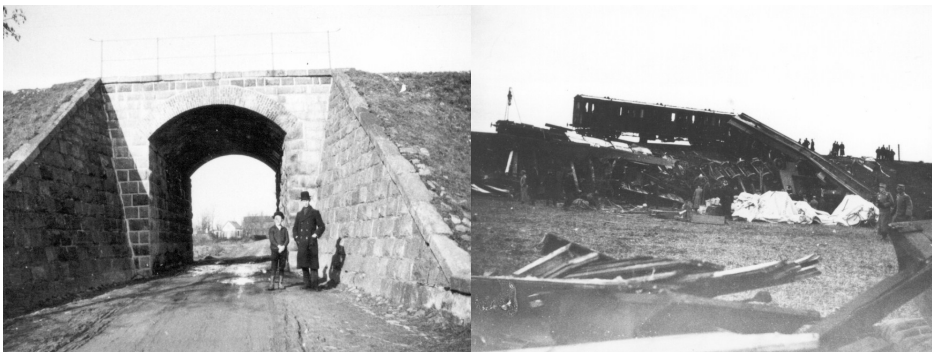
Jernbanen - et langt kulturmiljø med forsvundne elementer

Til jernbanens kulturmiljø hører alle de elementer, som gennem tiden har været nødvendige for at få den til at fungere som samfærdselsmiddel i samfundet.

Øverst Banehus 4, som lå ved Roskildebanelen i Hvidovre mellem Hvidovre og Rødovre Station. Her boede jernbanearbejderfamilien, som naturligvis udnyttede baneskråningen som græsning til deres ged.—For lønnen var lav.

Den ældste viadukt, som førte jernbanen over den nuværende Hvidovrevej er revet ned for 50 år siden, men granitblokkene kan ses på Hvidovrevej syd for Vestkærs Alle som stengærde ind til en række villahaver. Kulturmiljøer er også bærere af de forgangne historier som her Vigerslevulykken, der faktisk skete i Hvidovre, men fik navn efter blokposten i Vigerslev.

Phoenix-husene udgør et bevaringsværdigt kulturmiljø, som ikke bare består af husene selv, men også af deres rytmiske placering på grundene. Det blev forsøgt med en bevarende lokalplan her, men forsøget faldt blandt andet på argumenter om, at der allerede var alt for meget, der var ændret. Med den slags argumentation sikrer vi os, at vi ikke får bevaret noget i Hvidovre, hvor kulturmiljøerne er under konstant beskydning.

hed, her bor befolkningen i folkelige og almindelige bebyggelser, som ligner forstadsbebyggelser i det øvrige land.

Hvidovre og den øvrige Vestegn er domineret af kulturmiljøer, som ikke lever op til gældende kriterier for fredningsværdi, og det får mange til at mene, at så er de nok ikke bevaringsværdige.

Ud fra en demokratisk tilgang til kulturhistorien, må vi mene, at alle samfundsgrupper har ret til at få deres historie bevaret i et forhold, som står i rimeligt forhold til deres størrelse.

Så længe fredningerne først og fremmest fortæller om bønder og borgerskab, om store arkitekter eller andre berømtheder, så er det svært for befolkningsflertallet at bruge den del af

I Hvidovre er mange ting lidt anderledes. For eksempel er nogle af vores mest spændende kolonihaver slet ikke "rigtige" kolonihaver. Selv om de nu er beskyttet af kolonihaveloven, så ligger de udenfor kolonihavebevægelsens main-stream. Præstemosens kolonihaver blev i 1930-erne solgt under mottoet: Eje—ikke leje. I dette område har vi et bevaringsværdigt kulturmiljø, som det er en kommunal opgave at sikre de rette rammer omkring, så vi både bevarer og sikrer fremtidige udviklingsmuligheder.

kulturhistorien som byggesten i en personlig dansk identitet.

Det kan ikke være sådan, at vi ikke bevarer eksempler på det almindelige, det typiske, det, som har været ramme om flertallets liv.

Ved siden af bygningsfredningen har vi fået et nyere instrument til at bevare vigtige dele af bygningsmassen. Kommunen

kan erklære bygninger for bevaringsværdige, og så bliver de beskyttet mod nedrivning, men ikke mod skæmmende ombygning.

Det bedste redskab, vi har fået i hænderne til bygningsbevaringen er *en bevarende lokalplan*.

Med bevarende lokalplaner kan kommunalbestyrelsen gå ud og sikre bevaringen af bygninger,

Grenhusene tegnet af arkitekt Eske Kristensen er et byggeri, som risikere at få sin oplagte bevaringsværdighed spoleret af virkeligheden. Som ét af de tidligst planlagte og tegnede tæt-lav byggerier i Danmark, har Grenhusene høj værdi, men byggematerialer og konstruktionsmangler risikerer at gennemtvinge ændringer, som vil forringe muligheden for bevaring.

træer og hele kulturmiljøer, som den mener er væsentlige for almenvellet.

Det er et instrument, vi ikke bruger ret meget, for det griber ind i borgernes handlefrihed.

Bevarende lokalplaner er til, for at vi skal kunne bevare særlige træk og værdier, som i kraft af

den tid, der er gået, er kommet til at tilhøre fællesskabet. Det er en tanke, som ligger mange fjernt, nok mest fordi vi bruger dem sparsomt og i øvrigt ikke taler ret meget om den slags værdier her i Hvidovre.

Vi skal nok ikke regne med hjælp fra staten i bevaringsarbejdet i Hvidovre Kommune.

Avedøre Stationsbys bevaringsværdighed liller ikke så meget i, at de enkelte bygninger er originale og uændrede, som den ligger i den samlede byplan. Forståelsen for Stationsbyens bevaringsværdighed er mere truet af vanetænkning, som har vanskeligt ved at forstå, at beton kan være bevaringsværdig.

Det vil også i fremtiden blive småt med fredninger, og sandsynligheden for, at de kommer i Hvidovre er ikke stor. Det er vores eget ansvar at passe på det bevaringsværdige. Det gælder det højprofilerede, som det gælder de stille forandringer, som vi først ser, når det er for sent. Nogle skal holde politikere og borgere i ørerne, hvis vi

ikke skal blive ved med at miste adgangen til vores historie.

Og de nogle er borgerne.

Opgaven skal løftes, og Lokalhistorisk Selskab kunne finde en opgave her, hvor der skal organiseres en folkelig ramme for bevaringsarbejdet.

Hvidovre Kirkegård - stadigvæk en verden af historier

af Poul Sverrild

Vi kan ikke skrive og fortælle nok om Hvidovre Kirkegård og opfordre til at besøge den og nyde den rigdom af kulturhistoriske udtryk og informationer, den stiller til rådighed.

Som mange vil vide åbnede vi en ny hjemmeside om vores spændende kirkegård på Historiens Dag i maj 2005. Forud lå et stort arbejde med at samle historier sammen og formulere dem, der skulle fotograferes, og hjemmesiden skulle konstrueres.

Cand.mag. Annika Baasch udførte det store arbejde for menighedsrådet, kirkegårdsbestyrelsen og Historiens Hus som ét af vores Historien i Gaden projekter.

På selve Kirkegården er en række gravsteder markeret med et

Bogtrykker Rollfs gravsted hører blandt de mere markante, og selv om det måske ikke er verdenskunst, som smykker gravmælet, så fortæller det en historie.

lille metalskilt med Historien i Gadens logo. Det er signal om, at gravstedet er omtalt på hjemmesiden.

Hvidovre Kirkegård placerer sig fornemt blandt kirkegårdene i Københavns Amt. Blot Søllerød og Gladsaxe kirkegårde har flere bevaringsværdige gravmæler—og næppe nogen anden sjællandsk kirkegård rummer så flot og komplet gravmæleserie, som Hvidovre Kirkegårds gravmæslere efter familien til Søholmegård.

www.historienshus.hvidovre.dk er adressen, hvor I kan finde hjemmesiden om Hvidovre Kirkegård.

Som monument fortæller kirkegården den usminkede historie. Som det gælder fredningerne i den foranstående artikel, gælder det bevaringerne på kirkegården: De fattige forsvinder først ud af historien.

Den brudte søjle som symbol på det brudte liv. En frihedskæmpergrav fortæller historien om en 18-årig, som valgte side og betalte prisen.

Foredraget d. 10. oktober

af Poul Sverrild

På medlemsmødet i oktober fortalte jeg om nogle af de afleveringer, som Historiens Hus har modtaget i det forløbne år. I modsætning til forrige år havde jeg kun udvalgt ganske få genstande, som foredraget fortalte om.

Officerspavillonen, som omtales i forrige nummer af dette blad fik sin lange historie gennemgået, men derefter drejede det sig om en anden bygning i Avedørelejren.

I dag er Avedørelejrens Portvagt blevet til atelier og showroom for kunstmaleren Jo Møl-

ler, men i sin militære tid rummede portvagten noget mere skummelt bag sine mure.

Ikke færre end tre små celler var placeret i den lille bygning. På billedet nederst forrige side

Portvagten i Avedørelejren set fra den gamle kommandantbygning—nu Cirkusmuseet.

aner man til højre under træet den mur, som omkranser den gård, fangerne fik deres gårdtur i én gang om dagen.

Inventaret i fængselscellerne var sparsomt men gedigent. Bord, bænk og briks.

I denne tid bliver bygningen renoveret, og i den forbindelse er der ikke længere plads til at bevare de gamle celler. Dermed forsvinder igen en historie. Så Historiens Hus har målt den ene af cellerne op og har gennemfotograferet den inden nedtagningen af udstyret. Vi har fået overdraget inventaret som museumsgenstande, så på et senere tidspunkt, hvis det bliver aktuelt kan genskabe cellen eller i hvert tilfælde kan give et realistisk indtryk af forholdene.

Inventaret omfattede en væghængt briks, som om dagen var slået op og låst fast til væggen, så arrestanten ikke kunne komme til at lægge sig på den i dagtimerne. En taburet, som var fastgjort til gulv og væg, så der ikke kunne kastes med den, og et bord, som ligeledes var naglet til gulv og væg. Til opbygelse og underholdning havde arrestanten en bibel til rådighed, og gennem det lille tilgittede vindue kunne dagslyset følges.

Den opklappede briks var fastgjort til væggen med en hængelås.

En anden museumsgenstand er nu ved at være færdigbehandlet, så vi kan modtage den. Det

Dørens farve er skrigende grøn, og jernrammen om vinduet er dannebrogsrød, så det er en dør, som fortæller om glad sommerliv.

drejer sig om en dør med tilhørende gerigt.

Den stammer fra et sommerhus på Lunagervej 3. Før nedrivningen af huset var vi ude at fotografere huset og besluttede at bevare døren som et eksempel på en hjemmegjort dør fra et hvidovre-sommerhus. Vi har fået hjælp fra projekterne på Poppelgården til arbejdet og regner med at kunne sætte museumsgenstanden på magasin

hen over vinteren.

Endelig var der den omfattende og fantastiske aflevering til Historiens Hus af skitser, akvareller og malerier af Victor Johansen.

Hvidovre glimrer ikke i historien ved en særlig høj tæthed af kunstnere, men en del har der jo været fra de helt store som H.P. Pedersen-Dan og Robert Jacobsen til mindre kendte eller ukendte deltidskunstnere.

Talent og succes følges som bekendt ikke altid ad. Så derfor

Victor Johansen havde det ikke fra fremmede. Hans far gjorde også i tegning og maleri. Pennetegning fra 1880.

kommer det egentlig ikke bag på os, at der gemmer sig meget dygtige kunstnere i Hvidovre-historien, som vi ikke endnu ved så meget om.

Hans Christian Thomsen, som ikke mindst vil være kendt for sit arbejde som historisk forfatter her i kommunen, skaffede for få år siden kontakt til Victor Johansens niece. Efter løbende kontakt førte det til den over-

vældende aflevering, som Historiens Hus modtog i foråret.

De mange hundrede arbejder afventer nu, at Historiens Hus får kontakt til en kunsthistoriker eller kunsthistorisk interesseret, som vil påtage sig at arbejde med at skabe en udstilling af Victor Johansens værker og samle information sammen om kunstneren som menneske og kunstner.

Kommende arrangementer

14. oktober. Lille Friheden kl. 19.30
Oberstløjtnant K.-A.Knudsen fortæller om Vestvolden som del af Københavns Befæstning.

4. december. Avedørelejren kl. 14–17
Julemarked ved Historiens Hus og Cirkusmuseet.
Nærmere detaljer følger.

16. januar. Lille Friheden kl. 19.30
Ole Asbjørn Petersen fortæller erindringer fra et langt Hvidovre-liv.

20. februar. Lille Friheden kl. 19.30
Renaissance-året indledes ved museumsinspektør Kristiansen.

6. marts. Lille Friheden kl. 19.30
Generalforsamling

Nye opgaver til Kulturisterne

Kulturisterne har ligget lidt stille gennem det seneste halve år på grund af, at Historiens Hus har været bundet op af opgaver, som ligger lidt udenfor den daglige drift.

Nu lysner det igen, og fra december måned begynder kulturisterne igen.

Kulturisterne medvirker til udsendelsen af dette blad, de assisterer ved pasning af udstillinger på Rytterskolen, arbejder med Krudtcafeen (når den ikke er svampe-ramt) og hjælper ved en række enkelt-arrangementer som Aeronautisk Dag og Befæstningsdagen.

I år holder Historiens Hus for første gang Julemarked i Avedørelejren søndag d. 4. december, og her bliver der også opgaver.

Har du lyst til at være med, så kontakt Benny Riisager på tlf. 36 78 29 68 eller 61 26 92 61.

Bestyrelsen for Hvidovre Lokalhistoriske Selskab 2005/06

Formand Ole Asbjørn Petersen
Grenhusene 53
tlf. 3649 5785
-mail: 5002701@bredalsparken.dk

Næstfmd. Benny Riisager
Østre Kvartergade 11.st.tv.
tlf. 3678 2968
-mail: bennyriisager@av2.dk

Kasserer Eigil Jørgensen
Hvidovrevej 98C
tlf. 3647 0058
-mail: joerg.eigil@jubii.dk

Sekretær Dan Olsen
Spurvehøjvej 17.st.tv.
tlf. 3678 8642
-mail: davao@tdcadsl.dk

Redaktør Per E. Hansen
Grenhusene 26
tlf. 3649 2470
-mail: pehansen@bredalsparken.dk

KB-medl. Allan Fredskov
Svendbjergvej 1A,1.mf.
tlf. 3649 9606
-mail: afe@hvidovre.dk

KB-medl. Niels Ulsing
Claus Petersens alle 13.st.tv.
tlf. 3649 4636
-mail: niu@hvidovre.dk

1.suppl. Jette Randal-Lund
Ø.Kvartergade 9. st.th.
tlf. 3649 0659
-mail: ral@hvidovre.dk

e 2.suppl. Vagn Bacher
Hvidovregade 31B,1.tv
tlf. 3648 1434

e Revisor Jens Chr. Nielse
Kløverprisvej 26
tlf. 3675 1386

e Rev.supl. Inge Larsen
Berners Vænge 7,.2.tv.
tlf. 3678 4736

e **Forretningsudvalg :**
Ole Asbjørn Petersen, Benny Riisager,
Eigil Jørgensen

e **Arrangementsudvalg :**
Ole Asbjørn Petersen, Jette Randal-Lund,
Vagn Bacher

e **PR. udvalg :**
Benny Riisager, Per E. Hansen, Dan Olsen

e **Lok.hist. udvalg :**
Per E. Hansen, Jette Randal-Lund, Benny
Riisager

e **Bladredaktion :**
Per E.Hansen, Dan Olsen

e Lederen af Historiens Hus, Poul Sverrild
deltager i bestyrelsesmøderne og i ud-
valgsarbejder efter nærmere aftale.

Det var klar sol på årets Befæstningsdag, da mange gamle soldater mødte op i Historiens Hus til et glas øl og en snak om gamle dage i Avedørelejren. Det blev til mange mere eller mindre vemodige gensyn med det forandrede tjenestested.

Husets to studentermedhjælpere, Lisbeth Hollensen og Helle Nysted Andersen tog imod afleveringer og interviewede uafbrudt i de timer, arrangementet varede. Dagen gav mange afleveringer til samlingerne.

**Vi vil gøre
næsten alt for,
at du føler dig
hjemme**

Du er velkommen til at komme ind og få et gratis økonomitjek

JYSKE BANK

Gør en forskel

Hvidovrevej 87 A • Hvidovre
Tlf. 3638 2100 • www.jyskebank.dk